

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 995/2010**av den 20 oktober 2010****om fastställande av skyldigheter för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden****(Text av betydelse för EES)**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR
ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktions-
sätt, särskilt artikel 192.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommit-
téns yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Skogen tillhandahåller en stor mängd miljömässiga, eko-
nomiska och sociala nyttigheter, som timmer, andra ty-
per av skogsprodukter och miljötjänster som är nödvän-
diga för människan, bl.a. att bevara den biologiska mång-
falden och ekosystemens funktioner samt att skydda kli-
matsystemet.
- (2) Den ökande efterfrågan på timmer och trävaror över hela
världen har, tillsammans med de institutionella brister
och den bristfälliga styrning som karakteriserar skogssek-
torn i flera timmerproducerande länder, lett till att den
olagliga avverkningen och den därmed sammanhängande
handeln blivit allt mer oroande.
- (3) Olaglig avverkning är ett stort problem med internatio-
nell dimension. Den utgör ett allvarligt hot mot sko-
garna, eftersom den bidrar till avskogningen och skogs-
förstörelsen, vilken är ansvarig för omkring 20 % av de
globala koldioxidutsläppen, hotar den biologiska mång-
falden och underminerar det hållbara skogsbruket och
dess utveckling, inbegripet den kommersiella lönsamhet-
en för verksamhetsutövare som agerar enligt tillämplig

lagstiftning. Den bidrar också till ökenbildning och mar-
kerosion och kan förvärra extrema väderförhållanden och
översvämningar. Den har dessutom sociala, politiska och
ekonomiska konsekvenser, vilka ofta undergräver en ut-
veckling mot god förvaltning och utgör ett hot mot
lokala samhällen som är beroende av skogen för att
överleva, och den kan också kopplas till väpnade kon-
flikter. Bekämpande av problemet med olaglig avverkning
inom ramen för denna förordning förväntas bidra till
unionens ansträngningar för att minska klimatförändring-
arna på ett kostnadseffektivt sätt och bör ses som ett
komplement till unionens insatser och åtaganden inom
ramen för Förenta nationernas ramkonvention om kli-
matförändringar.

- (4) Enligt Europaparlamentets och rådets beslut nr
1600/2002/EG av den 22 juli 2002 om Europeiska ge-
menskapens sjätte miljöhandlingsprogram ⁽³⁾ bör före-
träde ges åt arbetet med att undersöka möjligheten att
vidta aktiva åtgärder för att förhindra och bekämpa han-
del med olagligt avverkat timmer, liksom åt unionens
och medlemsstaternas fortsatta aktiva deltagande i genom-
förandet av globala och regionala lösningar och överens-
kommelser rörande skogsrelaterade frågor.
- (5) Kommissionens meddelande av den 21 maj 2003 med
titeln "Skogslagstiftningens efterlevnad, styrelseformer
och handel (Flegt) – förslag till en handlingsplan för
EU" innehöll förslag om ett åtgärds paket till stöd för de
internationella insatser som görs för att lösa problemet
med den olagliga avverkningen och den därmed sam-
manhängande handeln inom ramen för unionens all-
männa ansträngningar för att åstadkomma hållbar för-
valtning av skogen.
- (6) Europaparlamentet och rådet välkomnade meddelandet
och erkände behovet av att unionen bidrar till de globala
insatserna för att lösa problemet med olaglig avverkning.
- (7) I enlighet med meddelandets syfte, som är att säkerställa
att endast trävaror som har producerats i enlighet med
timmerproducentlandets nationella lagstiftning förs in i
unionen, har unionen förhandlat fram frivilliga partner-
skapsavtal (Flegt-partnerskapsavtal) med timmerproduce-
rande länder (partnerländer), vilka innebär en rättsligt
bindande skyldighet för parterna att införa ett licens-
system och att reglera den handel med timmer och trä-
varor som anges i dessa frivilliga Flegt-partnerskapsavtal.

⁽¹⁾ EUT C 318, 23.12.2009, s. 88.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 22 april 2009 (EUT C 184 E,
8.7.2010, s. 145), rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den
1 mars 2010 (EUT C 114 E, 4.5.2010, s. 17) och Europaparlamentets
ståndpunkt av den 7 juli 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ EGT L 242, 10.9.2002, s. 1.

- (8) Med tanke på problemets omfattning och angelägenhetsgrad är det nödvändigt att aktivt stödja kampen mot den olagliga avverknings- och den därmed sammanhängande handeln, att komplettera och stärka initiativet med frivilliga Flegt-partnerskapsavtal och förbättra samverkan mellan olika strategier som syftar till att bevara skogar och att uppnå en hög grad av miljöskydd, inklusive kampen mot klimatförändringar och förlusten av biologisk mångfald.
- (9) De insatser som gjorts av de länder som ingått frivilliga Flegt-partnerskapsavtal med unionen och de principer som ingår i dessa avtal, framför allt när det gäller definitionen av lagligt producerat timmer, bör erkännas och länder bör i högre grad uppmuntras att ingå frivilliga Flegt-partnerskapsavtal. Det bör också beaktas att det enligt Flegt-licenssystemet endast är timmer som avverkas i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och trävaror som härrör från sådant timmer som exporteras till unionen. Därför bör timmer som använts i trävaror som finns förtecknade i bilagorna II och III till rådets förordning (EG) nr 2173/2005 av den 20 december 2005 om upprättande av ett system med Flegt-licenser för import av timmer till Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, med ursprung i partnerländer som finns förtecknade i bilaga I till den förordningen, anses vara lagligt avverkat, under förutsättning att dessa trävaror uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter.
- (10) Hänsyn bör också tas till att konventionen om internationell handel med utrotningshotade arter av vilda djur och växter (Cites) ålägger parterna i Cites att endast bevilja Cites-tillstånd för export, när en art som finns förtecknad i Cites har avverkats i enlighet med bland annat nationell lagstiftning i exportlandet. Därför bör timmer från arter som finns förtecknade i bilagorna A, B eller C till rådets förordning (EG) nr 338/97 av den 9 december 1996 om skyddet av arter av vilda djur och växter genom kontroll av handeln med dem ⁽²⁾ anses vara lagligt avverkat, under förutsättning att det uppfyller kraven i den förordningen och alla tillämpningsföreskrifter.
- (11) Eftersom användningen av återvunnet timmer och återvunna trävaror bör uppmuntras och inkluderingen av sådana varor i denna förordnings tillämpningsområde skulle innebära en oproportionerligt stor börda för verksamhetsutövare bör återvunnet timmer och trävaror som har avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall undantas från denna förordnings tillämpningsområde.
- (12) Utsläppande för första gången på den inre marknaden av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer bör förbjudas som en av åtgärderna i denna förordning. Med beaktande av komplexiteten hos den olagliga avverknings- och dess underliggande orsaker och konsekvenser bör särskilda åtgärder, såsom sådana som lägger fokus på verksamhetsutövarnas beteende, vidtas.
- (13) Enligt Flegt-handlingsplanen kan kommissionen och, när så är lämpligt, medlemsstaterna stödja och bedriva studier och forskning beträffande omfattningen och typen av olaglig avverkning i olika länder och offentliggöra sådan information samt främja praktisk handledning för verksamhetsutövare om tillämplig lagstiftning i timmerproducerande länder.
- (14) I brist på en internationellt erkänd definition bör lagstiftningen i det land där timret avverkas, inklusive förordningar och tillämpningen i det landet av internationella konventioner som landet har anslutit sig till, ligga till grund för definitionen av vad som utgör olaglig avverkning.
- (15) Många trävaror genomgår ett stort antal processer både innan de släpps ut på den inre marknaden första gången och därefter. För att undvika att det införs onödiga administrativa bördor bör systemet för tillbörlig aktsamhet enbart omfatta de verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången, medan en handlare i leveranskedjan bör vara skyldig att lämna grundläggande information om sin leverantör och köpare för att göra det möjligt att spåra timmer och trävaror.
- (16) Ett systematiskt tillvägagångssätt bör tillämpas och verksamhetsutövare som för första gången släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden bör vidta lämpliga åtgärder för att försäkra sig om att timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer inte släpps ut på den inre marknaden. Verksamhetsutövare bör därför visa tillbörlig aktsamhet genom ett system av åtgärder och förfaranden för att minimera risken för att olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på den inre marknaden.
- (17) Systemet för tillbörlig aktsamhet omfattar tre inslag, som ingår i riskhanteringen: tillgång till information, riskbedömning och reducering av den risk som fastställs. Systemet för tillbörlig aktsamhet bör ge tillgång till information om källorna och leverantörerna av timmer och trävaror som släpps ut på den inre marknaden för första gången samt till relevant information, till exempel om efterlevnaden av tillämplig lagstiftning, avverkningsland, trädart och kvantitet och, om tillämpligt, subnationell region och avverkningskoncession. Verksamhetsutövarna bör göra en riskbedömning på grundval av denna information. När en risk fastställs, bör verksamhetsutövarna reducera risken på ett sätt som står i proportion till den fastställda risken, i syfte att förhindra att olagligt avverkat timmer och trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på den inre marknaden.

⁽¹⁾ EUT L 347, 30.12.2005, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 61, 3.3.1997, s. 1.

- (18) För att undvika onödiga administrativa bördor bör verksamhetsutövare som redan använder system eller förfaranden som uppfyller kraven i denna förordning inte åläggas att inrätta nya system.
- (19) För att erkänna god praxis inom skogsbrukssektorn, får certifiering eller andra system som används av tredje part och som omfattar kontroll om huruvida tillämplig lagstiftning uppfylls användas vid riskbedömningsförfarandet.
- (20) Timmersektorn har stor betydelse för unionens ekonomi. Verksamhetsutövarnas organisationer är viktiga aktörer inom sektorn, eftersom de företräder dess intressen i bred skala och interagerar med en mångfald olika aktörer. Dessa organisationer har också den expertis och kapacitet som krävs för att analysera relevant lagstiftning och underlätta medlemmarnas efterlevnad av den, men bör inte använda sin kompetens för att dominera marknaden. För att främja genomförandet av denna förordning och bidra till utveckling av god praxis är det lämpligt att erkänna organisationer som har utarbetat system för tillbörlig aktsamhet som uppfyller kraven i denna förordning. Erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer bör ske på ett rättvist och öppet sätt. En förteckning över sådana erkända organisationer bör offentliggöras, så att verksamhetsutövarna kan använda sig av dem.
- (21) De behöriga myndigheterna bör genomföra regelbundna kontroller av övervakningsorganisationer för att fastställa att de effektivt fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. De behöriga myndigheterna bör dessutom sträva efter att genomföra kontroller om de förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part.
- (22) De behöriga myndigheterna bör övervaka att verksamhetsutövarna faktiskt fullgör de skyldigheter som fastställs i denna förordning. Därför bör de behöriga myndigheterna vid behov genomföra officiella kontroller i enlighet med en plan, som kan inbegripa kontroller i verksamhetsutövarnas lokaler och granskningar på fältet, och bör kunna ålägga verksamhetsutövarna att vidta korrigerande åtgärder. De behöriga myndigheterna bör dessutom sträva efter att genomföra kontroller om de förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part.
- (23) De behöriga myndigheterna bör föra register över kontrollerna och relevant information bör göras tillgänglig i enlighet med bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/4/EG av den 28 januari 2003 om allmänhetens tillgång till miljöinformation⁽¹⁾.
- (24) Eftersom den olagliga avverkningsenheten och den därmed sammanhängande handeln är internationell till sin art, bör de behöriga myndigheterna samarbeta med varandra och med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och kommissionen.
- (25) För att göra det lättare för verksamhetsutövare som släpper ut timmer eller trävaror på den inre marknaden att uppfylla kraven i denna förordning, och med hänsyn till situationen för små och medelstora företag, får medlemsstaterna, vid behov med hjälp av kommissionen, förse verksamhetsutövarna med tekniskt stöd och annat stöd och underlätta informationsutbytet. Verksamhetsutövarna bör inte undantas från skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet på grund av detta stöd.
- (26) Handlare och övervakningsorganisationer bör avstå från åtgärder som kan äventyra att denna förordnings mål uppnås.
- (27) Medlemsstaterna bör se till att överträdelser av denna förordning, bl.a. av verksamhetsutövare, handlare och övervakningsorganisationer, beläggs med effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner. Nationella bestämmelser får föreskriva, efter det att effektiva, proportionella och avskräckande sanktioner har införts för överträdelser av förbudet om att släppa ut timmer från olaglig avverkning och trävaror som härrör från sådant timmer på den inre marknaden, att timret och trävarorna inte nödvändigtvis bör förstöras utan i stället får bortskaffas för ändamål av allmänt intresse.
- (28) Kommissionen bör ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) när det gäller förfaranden för erkännande och återtagande av erkännande av övervakningsorganisationer, sådana ytterligare relevanta kriterier för riskbedömning som kan visa sig nödvändiga för att komplettera dem som redan föreskrivs i denna förordning samt den förteckning över timmer och trävaror som omfattas av denna förordning. Det är av särskild betydelse att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, inklusive på expertnivå.
- (29) För att säkerställa enhetliga genomförandevillkor, bör kommissionen ges genomförandebefogenheter för att anta detaljerade regler om frekvens och beskaffenhet för de behöriga myndigheternas kontroller av övervakningsorganisationer och om systemet för tillbörlig aktsamhet, utom när det gäller ytterligare relevanta kriterier för riskbedömning. I enlighet med artikel 291 i EUF-fördraget ska regler och allmänna principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter fastställas i förväg genom en förordning i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet. I väntan på att denna nya förordning antas

(1) EUT L 41, 14.2.2003, s. 26.

fortsätter rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾ att tillämpas, med undantag för det föreskrivande förfarandet med kontroll, som inte är tillämpligt.

- (30) Verksamhetsutövare och behöriga myndigheter bör ges en rimlig frist för att förbereda sig för att uppfylla kraven i denna förordning.
- (31) Eftersom målet för denna förordning, nämligen att bekämpa olaglig avverkning och den därmed sammanhängande handeln, inte kan uppnås av medlemsstaterna enskilt och det därför, på grund av sin omfattning, bättre kan uppnås på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går förordningen inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Tillämpningsområde

Genom denna förordning fastställs skyldigheterna för verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på den inre marknaden för första gången, liksom skyldigheterna för handlare.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

- a) timmer och trävaror: timmer och trävaror som anges i bilagan, med undantag för trävaror eller sådana beståndsdelar av trävaror som tillverkats av timmer eller trävaror som avslutat sin livscykel och annars skulle ha bortskaffats som avfall, i enlighet med artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/98/EG av den 19 november 2008 om avfall ⁽²⁾,
- b) utsläppande på marknaden: leverans för första gången, oberoende av leveranssätt och försäljningsteknik, av timmer och trävaror på den inre marknaden för distribution eller användning i samband med kommersiell verksamhet, mot betalning eller gratis. Det inbegriper också leverans genom distanskommunikation enligt definitionen i Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG av den 20 maj 1997 om konsumentskydd vid distansavtal ⁽³⁾. Leveranser på den inre

marknaden av trävaror som härrör från timmer eller trävaror som redan har släppts på den inre marknaden ska inte utgöra ett "utsläppande på marknaden".

- c) verksamhetsutövare: varje fysisk eller juridisk person som släpper ut timmer eller trävaror på marknaden,
- d) handlare: varje fysisk eller juridisk person som i samband med kommersiell verksamhet säljer eller köper på den inre marknaden timmer eller trävaror som redan släppts ut på den inre marknaden,
- e) avverkningsland: det land eller det territorium där timret eller det timmer som använts i trävarorna avverkades,
- f) lagligt avverkat: avverkat i enlighet med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,
- g) olagligt avverkat: avverkat i strid med den tillämpliga lagstiftningen i avverkningslandet,
- h) tillämplig lagstiftning: den gällande lagstiftningen i avverkningslandet i fråga om
- rätt till avverkning av timmer inom lagliga i vederbörlig ordning offentliggjorda gränser,
 - betalning för avverkningsrätter och timmer, inklusive avgifter för avverkning av timmer,
 - avverkning av timmer, inklusive miljö- och skogslagstiftning inklusive skogsförvaltning och bevarande av den biologiska mångfalden som är direkt relaterade till avverkning av timmer.
 - tredje parters lagliga rättigheter avseende sådan användning och besittningsrätt som påverkas av avverkning av timmer, och
 - handel och tullar i den mån som skogsbrukssektorn berörs.

Artikel 3

Status för timmer och trävaror som omfattas av Flegt och Cites

Timmer som används i trävaror som förtecknas i bilagorna II och III till förordning (EG) nr 2173/2005 och som härrör från partnerländer som förtecknas i bilaga I till den förordningen samt är förenliga med den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ EUT L 312, 22.11.2008, s. 3.

⁽³⁾ EGT L 144, 4.6.1997, s. 19.

Timmer från arter som förtecknas i bilaga A, B eller C till förordning (EG) nr 338/97, och som uppfyller kraven i den förordningen och dess tillämpningsföreskrifter, ska anses vara lagligt avverkat enligt den här förordningen.

Artikel 4

Verksamhetsutövarnas skyldigheter

1. Det ska vara förbjudet att släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på marknaden.

2. Verksamhetsutövare som släpper ut timmer och trävaror på marknaden ska visa tillbörlig aktsamhet. I detta syfte ska de tillämpa de förfaranden och åtgärder, nedan kallad *ett system för tillbörlig aktsamhet*, som anges i artikel 6.

3. Varje verksamhetsutövare ska upprätthålla och regelbundet utvärdera det system för tillbörlig aktsamhet som den använder, utom när verksamhetsutövaren använder ett system för tillbörlig aktsamhet som inrättats av en övervakningsorganisation enligt artikel 8. Befintliga övervakningssystem enligt nationell lagstiftning och eventuella frivilliga övervakningssystem som uppfyller kraven i denna förordning får användas som grund för systemet för tillbörlig aktsamhet.

Artikel 5

Spårbarhetskrav

Handlare ska utmed hela leveranskedjan kunna identifiera

- verksamhetsutövare eller handlare som har levererat timmer eller trävaror, och
- vid behov de handlare till vilka de har levererat timmer eller trävaror.

Handlare ska spara den information som avses i första stycket i minst fem år och på behöriga myndigheters begäran ge dem denna information.

Artikel 6

System för tillbörlig aktsamhet

1. Det system för tillbörlig aktsamhet som avses i artikel 4.2 ska omfatta följande:

- Åtgärder och förfaranden som ger tillgång till följande uppgifter om verksamhetsutövarnas leveranser av timmer eller trävaror som har släppts ut på marknaden:

— Beskrivning, inklusive handelsnamn och produkttyp samt vanligt namn på träarten, och i tillämpliga fall fullständigt vetenskapligt namn.

— Avverkningsland och i tillämpliga fall:

i) subnationell region där timret avverkades,

ii) avverkningskoncession,

— Kvantitet (uttryckt i volym, vikt eller antal enheter).

— Namn och adress på verksamhetsutövarns leverantör.

— Namn och adress på den handlare till vilken timret och trävarorna har levererats.

— Handlingar eller andra uppgifter som anger att timret och trävarorna överensstämmer med den tillämpliga lagstiftningen.

- Riskbedömningsförfaranden som gör det möjligt för verksamhetsutövarna att analysera och bedöma risken för att olagligt avverkat timmer eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden.

Dessa förfaranden ska beakta den information som anges i led a samt relevanta riskbedömningskriterier, inklusive

— säkerställande av överensstämmelse med tillämplig lagstiftning, vilket kan innefatta certifiering eller andra av tredje part kontrollerade system som omfattar överensstämmelse med tillämplig lagstiftning,

— allmän förekomst av olaglig avverkning av specifika träarter,

— allmän förekomst av olaglig avverkning eller praxis i det land och/eller den subnationella region där timret har avverkats, inbegripet hänsyn till förekomst av väpnade konflikter,

— sanktioner som FN:s säkerhetsråd eller Europeiska unionens råd infört mot import och export av timmer,

— komplexiteten i leveranskedjan för timmer och trävaror.

- Med undantag för fall när den risk som fastställs vid de riskbedömningsförfaranden som avses i led b är försumbar, riskreducerande förfaranden som består av en uppsättning åtgärder och förfaranden som är tillräckliga och rimliga för att effektivt minimera den risken och som kan omfatta krav på kompletterande information eller handlingar och/eller krav på kontroll av en tredje part.

2. Sådana detaljerade regler som är nödvändiga för att säkerställa enhetligt genomförande av punkt 1, utom när det gäller ytterligare relevanta riskbedömningskriterier enligt punkt 1 b andra meningen i denna artikel, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa regler ska antas senast den 3 juni 2012.

3. Med hänsyn till marknadsutvecklingen och den erfarenhet som görs vid genomförandet av denna förordning, särskilt sådan som identifieras genom det informationsutbyte som avses i artikel 13 och den rapportering som avses i artikel 20.3, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget beträffande sådana ytterligare riskbedömningskriterier som kan visa sig nödvändiga för att komplettera de kriterier som avses i punkt 1 b andra meningen i den här artikeln för att säkerställa ett effektivt system för tillbörlig aktsamhet.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter vilka avses i denna punkt.

Artikel 7

Behöriga myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en eller flera behöriga myndigheter som ska ansvara för tillämpningen av denna förordning.

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen de behöriga myndigheternas namn och adresser senast den 3 juni 2011. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla ändringar av de behöriga myndigheternas namn och adress.

2. Kommissionen ska offentliggöra en förteckning över de behöriga myndigheterna, inklusive på Internet. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 8

Övervakningsorganisationer

1. En övervakningsorganisation ska:

a) Upprätthålla och regelbundet utvärdera ett system för tillbörlig aktsamhet såsom framgår av artikel 6 och bevilja verksamhetsutövare rätt att använda det.

b) Kontrollera att dessa verksamhetsutövare använder systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt.

c) Vidta lämpliga åtgärder om en verksamhetsutövare underlåter att använda systemet för tillbörlig aktsamhet på korrekt sätt, vilket inbegriper underrättelse till de behöriga myndigheterna vid grav eller upprepad försummelse från verksamhetsutövarens sida.

2. En organisation som uppfyller följande krav får ansöka om erkännande som övervakningsorganisation:

a) Den är en juridisk person och är etablerad inom unionen.

b) Den förfogar över lämplig expertis och har kapacitet att utföra de uppgifter som avses i punkt 1.

c) Den ser till att inga intressekonflikter uppstår då den utför sina uppgifter.

3. Efter samråd med den eller de berörda medlemsstaterna ska kommissionen som övervakningsorganisation erkänna en sökande som uppfyller kraven i punkt 2.

Kommissionen ska överlämna beslutet om erkännande av en övervakningsorganisation till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

4. De behöriga myndigheterna ska regelbundet genomföra kontroller för att säkerställa att de övervakningsorganisationer som utövar sin verksamhet inom de behöriga myndigheternas jurisdiktion fortsätter att utföra de uppgifter som anges i punkt 1 och att uppfylla kraven i punkt 2. Kontrollerna får också genomföras när den behöriga myndigheten i medlemsstaten förfogar över relevant information, inklusive väl underbyggda farhågor från tredje part eller när den upptäcker brister i verksamhetsutövarnas genomförande av det system för tillbörlig aktsamhet som en övervakningsorganisation har inrättat. En rapport om kontrollerna ska göras tillgänglig i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

5. Om en behörig myndighet fastställer att en övervakningsorganisation inte längre utför de uppgifter som anges i punkt 1 eller inte längre uppfyller kraven i punkt 2, ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen.

6. Kommissionen ska återkalla ett erkännande av en övervakningsorganisation, särskilt på grundval av den information som avses i punkt 5, om den har fastställt att övervakningsorganisationen inte längre utför de uppgifter som anges i punkt 1 eller uppfyller kraven i punkt 2. Innan ett erkännande av en övervakningsorganisation återkallas ska kommissionen underätta de berörda medlemsstaterna.

Kommissionen ska överlämna beslutet om återkallande av ett erkännande av en övervakningsorganisation till de behöriga myndigheterna i samtliga medlemsstater.

7. För att komplettera och om erfarenheten så kräver ändra förfaranderegler för erkännande och återkallande av erkännande av övervakningsorganisationer, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget och se till att erkännande och återkallande av erkännande sker på ett rättvist och öppet sätt.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter vilka avses i denna punkt. Dessa akter ska antas senast den 3 mars 2012.

8. Detaljerade regler om frekvens och beskaffenhet för de kontroller som avses i punkt 4, vilka är nödvändiga för att säkerställa effektiv tillsyn av övervakningsorganisationer och ett enhetligt genomförande av den punkten, ska antas i enlighet med det föreskrivande förfarande som avses i artikel 18.2. Dessa regler ska antas senast den 3 juni 2012.

Artikel 9

Förteckning över övervakningsorganisationer

Kommissionen ska offentliggöra förteckningen över övervakningsorganisationer i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och på sin webbplats. Förteckningen ska uppdateras regelbundet.

Artikel 10

Kontroll av verksamhetsutövare

1. De behöriga myndigheterna ska utföra kontroller för att fastställa om verksamhetsutövarna uppfyller kraven i artiklarna 4 och 6.

2. De kontroller som avses i punkt 1 ska utföras i enlighet med en plan som regelbundet ses över enligt ett riskbaserat angreppssätt. Dessutom får kontroller utföras när en behörig

myndighet förfogar över relevant information, inklusive sådan som utgår från väl underbyggda farhågor från tredje part, om verksamhetsutövarens efterlevnad av denna förordning.

3. De kontroller som avses i punkt 1 får innefatta bland annat följande:

a) Undersökning av systemet för tillbörlig aktsamhet, inbegripet riskbedömning och riskreducerande förfaranden.

b) Undersökning av handlingar och register som styrker att systemet för tillbörlig aktsamhet och förfarandena fungerar väl.

c) Stickprov, inbegripet granskningar på fältet.

4. Verksamhetsutövarna ska erbjuda allt bistånd som är nödvändigt för att underlätta genomförandet av de kontroller som avses i punkt 1, framför allt tillträde till lokaler och uppvisande av handlingar eller register.

5. Om det till följd av de kontroller som avses i punkt 1 framkommer brister, får de behöriga myndigheterna, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 19, utfärda ett föreläggande om korrigerande åtgärder som verksamhetsutövaren ska vidta. Beroende på den typ av brister som upptäcks får de behöriga myndigheterna dessutom omgående vidta tillfälliga åtgärder, vilka bland annat kan omfatta följande:

a) Beslag av timmer och trävaror.

b) Förbud att saluföra timmer och trävaror.

Artikel 11

Register över kontroller

1. De behöriga myndigheterna ska föra register såväl över de kontroller som avses i artikel 10.1, och därvid särskilt ange deras art och resultat, som över eventuella meddelanden om korrigerande åtgärder enligt artikel 10.5. Register över alla kontroller ska sparas i minst fem år.

2. De uppgifter som avses i punkt 1 ska göras tillgängliga i enlighet med direktiv 2003/4/EG.

*Artikel 12***Samarbete**

1. De behöriga myndigheterna ska samarbeta med varandra, med de administrativa myndigheterna i tredjeländer och med kommissionen för att säkerställa att denna förordning följs.
2. De behöriga myndigheterna ska utbyta information med de behöriga myndigheterna i andra medlemsstater samt med kommissionen om allvarliga brister som upptäcks genom de kontroller som avses i artiklarna 8.4 och 10.1 och om de typer av sanktioner som åläggs i enlighet med artikel 19.

*Artikel 13***Tekniskt stöd, vägledning samt informationsutbyte**

1. Utan att det påverkar verksamhetsutövarnas skyldighet att visa tillbörlig aktsamhet enligt artikel 4.2 får medlemsstaterna, vid behov med bistånd av kommissionen, förse verksamhetsutövarna med tekniskt stöd och annat stöd samt vägledning, med beaktande av situationen för små och medelstora företag, i syfte att underlätta efterlevnaden av kraven i denna förordning, särskilt vad gäller tillämpningen av ett system för tillbörlig aktsamhet i enlighet med artikel 6.
2. Medlemsstaterna får, vid behov med bistånd av kommissionen, underlätta utbyte och spridning av relevant information om olaglig avverkning, framför allt för att hjälpa verksamhetsutövarna att bedöma risker i enlighet med artikel 6.1 b och i fråga om bästa praxis vad gäller genomförandet av denna förordning.
3. Biståndet ska ges på ett sådant sätt att de behöriga myndigheternas ansvar inte äventyras och deras frihet i samband med verkställandet av denna förordning bibehålls.

*Artikel 14***Ändringar av bilagan**

För att, å ena sidan, ta hänsyn till den erfarenhet som görs vid genomförandet av denna förordning, särskilt identifierad genom den rapportering som avses i artikel 20.3 och 20.4 och genom det informationsutbyte som avses i artikel 13, och, å andra sidan, till utvecklingen beträffande de tekniska egenskaperna, slutanvändarna och produktionsprocesserna för timret eller trävarorna, får kommissionen anta delegerade akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget för komplettering av förteckningen över timmer och trävaror i bilagan. Dessa akter ska inte skapa en oproportionerlig börda för verksamhetsutövare.

Förfarandena i artiklarna 15, 16 och 17 ska tillämpas på de delegerade akter som avses i den här artikeln.

*Artikel 15***Utövande av delegering**

1. Befogenhet att anta de delegerade akter som avses i artiklarna 6.3, 8.7 och 14 ska ges till kommissionen för en period på sju år från den 2 december 2010. Kommissionen ska utarbeta en rapport om de delegerade befogenheterna senast tre månader före utgången av en treårsperiod efter den dag då denna förordning börjar tillämpas. Delegeringen av befogenhet ska automatiskt förlängas med perioder av samma längd, om den inte återkallas av Europaparlamentet eller rådet i enlighet med artikel 16.
2. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska kommissionen samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
3. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i artiklarna 16 och 17.

*Artikel 16***Återkallande av delegering**

1. Den delegering av befogenheter som avses i artiklarna 6.3, 8.7 och 14 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet.
2. Den institution som inlett ett internt förfarande för att besluta huruvida en delegering av befogenheter ska återkallas ska sträva efter att underrätta den andra institutionen och kommissionen inom rimlig tid innan det slutliga beslutet fattas och ange vilka delegerade befogenheter som kan komma att återkallas samt de eventuella skälen till ett återkallande.
3. Beslutet om återkallande innebär att delegeringen av de befogenheter som anges i beslutet upphör att gälla. Det får verkan omedelbart, eller vid ett senare, i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten hos delegerade akter som redan trätt i kraft. Det ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

*Artikel 17***Invändning mot delegerade akter**

1. Europaparlamentet eller rådet får invända mot en delegerad akt inom en period av två månader från delgivningsdagen. På Europaparlamentets eller rådets initiativ ska denna period förlängas med två månader.
2. Om varken Europaparlamentet eller rådet vid utgången av denna period har invänt mot den delegerade akten ska akten offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft den dag som anges i denna.

Den delegerade akten får offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* och träda i kraft före utgången av denna period om både Europaparlamentet och rådet har underrättat kommissionen om att de har beslutat att inte invända.

3. Om Europaparlamentet eller rådet invänder mot en delegerad akt, ska den inte träda i kraft. Den institution som invänt mot den delegerade akten ska ange skälen för detta.

Artikel 18

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté för skogs- lagstiftningens efterlevnad samt förvaltning av och handel med skog (Flegt) som inrättats enligt artikel 11 i förordning (EG) nr 2173/2005.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Perioden som fastställs i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 19

Sanktioner

1. Medlemsstaterna ska fastställa regler om de sanktioner som ska tillämpas vid överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla åtgärder som krävs för att se till att de genomförs.

2. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande, och kan bland annat innefatta följande:

a) Böter som står i proportion till miljöskadorna, värdet på timret eller trävarorna samt skatteförlusterna och den ekonomiska skada som följer av överträdelser; dessa böter ska beräknas på ett sätt som säkerställer att de ansvariga faktiskt förlorar den vinst som härrör från de allvarliga överträdelser de begått, utan att det påverkar den lagliga rätten till yrkesutövande; vid upprepade allvarliga överträdelser ska böterna gradvis höjas.

b) Beslag av det timmer och de trävaror som berörs.

c) Omedelbart tillbakadragande av tillståndet att bedriva affärsverksamhet.

3. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bestämmelser till kommissionen och utan dröjsmål anmäla alla ändringar som påverkar dem.

Artikel 20

Rapportering

1. Medlemsstaterna ska senast den 30 april vartannat år från den 3 mars 2013 lämna en rapport om tillämpningen av denna förordning under de föregående två åren.

2. På grundval av dessa rapporter ska kommissionen utarbeta en rapport, som ska lämnas till Europaparlamentet och rådet vartannat år. Kommissionen ska vid utarbetandet av denna rapport ta hänsyn till de framsteg som gjorts när det gäller att ingå och bedriva verksamhet enligt sådana frivilliga Flegt-partnerskapsavtal som följer av förordning (EG) nr 2173/2005 samt till deras bidrag för att minska förekomsten av timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer på den inre marknaden.

3. Senast den 3 december 2015 och därefter vart sjätte år ska kommissionen se över denna förordnings effektivitet och sätt att fungera på grundval av rapportering om och erfarenhet av tillämpningen av denna förordning, däribland att förhindra att timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer släpps ut på marknaden. Den ska i synnerhet beakta de administrativa konsekvenserna för små och medelstora företag och produktomfattning. Dessa rapporter kan vid behov åtföljas av lämpliga lagstiftningsförslag.

4. Den första av de rapporter som avses i punkt 3 ska innehålla en utvärdering av unionens nuvarande ekonomiska situation och handelssituation för produkterna som förtecknas i kapitel 49 i Kombinerade nomenklaturen, med särskild hänsyn till de relevanta sektorernas konkurrenskraft för att överväga deras eventuella införande i den produktförteckning som återges i bilagan till denna förordning.

Den rapport som avses i första stycket ska också innehålla en bedömning av effektiviteten i förbudet mot att på marknaden släppa ut timmer från olaglig avverkning eller trävaror som härrör från sådant timmer enligt artikel 4.1, liksom av systemen för tillbörlig aktsamhet enligt artikel 6.

Artikel 21

Ikraftträdande och genomförande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 3 mars 2013. Artiklarna 6.2, 7.1, 8.7 och 8.8 ska dock tillämpas från och med den 2 december 2010.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Strasbourg den 20 oktober 2010.

På Europaparlamentets vägnar
J. BUZEK
Ordförande

På rådets vägnar
O. CHASTEL
Ordförande

BILAGA

Timmer och trävaror enligt klassifikationen i Kombinerade nomenklaturen enligt bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87⁽¹⁾, på vilken den här förordningen är tillämplig

- 4401 Brännved i form av stockar, kubbar, vedträn, kvistar, risknippen e.d., trä i form av flis eller spån, sågspån och annat träavfall, även agglomererat till vedträn, briketter, pelletar eller liknande former.
- 4403 Virke, obearbetat, barkat, befriat från splintved eller bilat eller grovt sågat på två eller fyra sidor.
- 4406 Järnvägs- och spårvägssliprar av trä.
- 4407 Trä, sågat eller kluvet i längdriktningen eller skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat, med en tjocklek av mer än 6 mm.
- 4408 Skivor för fanering (inbegripet sådana som erhållits genom skärning av laminerat virke), skivor för plywood eller för liknande laminerat virke och annat virke, sågat i längdriktningen, skuret eller svarvat till skivor, även hyvlat, slipat, kantskarvat eller längdskarvat, med en tjocklek av högst 6 mm.
- 4409 Virke (inbegripet icke sammansatt parkettstav), likformigt bearbetat utefter hela längden (spontat, falsat, fasat, försett med pärlstav, profilerat, bearbetat till rund form e.d.) på kanter, ändar eller sidor, även hyvlat, slipat eller längdskarvat.
- 4410 Spånskivor, *oriented strand board* (OSB) och liknande skivor (t.ex. *wafersboard*) av trä eller andra vedartade material, även agglomererade med harts eller andra organiska bindemedel.
- 4411 Fiberskivor av trä eller andra vedartade material, även innehållande harts eller andra organiska bindemedel.
- 4412 Kryssfananer (plywood), fanerade skivor och liknande trälaminat trä.
- 4413 00 00 Förtätat trä i block, plattor, ribbor eller profilerade former.
- 4414 00 Träramar för målningar, fotografier, speglar e.d.
- 4415 Packlådor, förpackningsaskar, häckar, tunnor och liknande förpackningar, av trä; kabeltrummor av trä; lastpallar, pallboxar och liknande anordningar, av trä; pallflänsar av trä.

(Ej sådant förpackningsmaterial som endast använts som stöd, skydd eller bärare för en annan vara som släppts ut på marknaden.)
- 4416 00 00 Fat, tunnor, kar, baljor och andra tunnbinderiarbeten samt delar till sådana arbeten, av trä, inbegripet tunnstav.
- 4418 Byggnadssnickerier och timmermansarbeten, av trä, inbegripet cellplattor, sammansatta golvschivor samt vissa takspån ("shingles" och "shakes").

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, 7.9.1987, s. 1).

- Massa och papper i kapitel 47 och 48 i Kombinerade nomenklaturen, med undantag av bambubaserade produkter och återvinningsprodukter (avfall och förbrukade varor).

 - 9403 30, 9403 40, 9403 50 00, 9403 60 och 9403 90 30 Trämöbler.

 - 9406 00 20 Monteringsfärdiga byggnader.
-